

Kedves Barátom!

Más Pesten való futó-  
lagos találkozásunk alkalmá-  
val jelletem, mennyire megör-  
vendeztetett a pesti professzorá-  
való éineveztelek sem alkalmából  
firhez és csatlakoztam a tudó-  
mányos hivatali hangján fölő  
megemlékező soraid és

Étűs István

hogy továbbá azokra előbb a-  
zért nem vállalkozhattam mivel-  
hogy éppen utraélelésünk reggeli  
előtt való napon érkeztek.

Engedd meg tehát hogy  
bár ezen kimentett elbeszél-  
sel - most utólag fejezzem  
ki közönletem érzését ezen  
valamennyi közt legjobb gra-  
tulatióért. Bizon csak most  
repedem újra hogy olyan elődök  
után mint a kizet föl sorolh

mind nagy fába vágám a fejszét a midőn az állásra  
a spirálram szét elfogla-  
lando vaggal. Hozzátalán  
a legnehezebb mert át-  
meneti körpályán. De hát  
sors: a feladatok nagyság-  
a az erő és cseleltség.

Ezzel a mielőbbi visszontlathoz  
reményében idővelünk s tiptelünk  
mindnyájotokat maradván

igaz hived

Fogyó

Gyaltó VIII 7 90